

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 270/2026-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom, Námestie SNP 87/8, Zvolen, proti postupu Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. PE-4C/34/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. PE-4C/34/2022. Žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, priznal mu finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 eur a náhradu trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou doručenou okresnému súdu 25. mája 2022 domáhal zaplata sumy 4 200 eur s príslušenstvom, pričom v napadnutom konaní nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté.
3. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými prietahmi okresného súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľ poukázal na aktuálnu dĺžku napadnutého konania a špecifikoval obdobia, ktoré sú podľa jeho názoru poznačené zbytočnými prietahmi spôsobenými nečinnosťou alebo neefektívnym postupom okresného súdu. Samotnú vec pritom nemožno považovať za skutkovo, resp. právne zložitú. Rovnako nemožno tvrdiť, že by to

bol sťažovateľ, kto by prispel k spomaleniu konania pred súdom, alebo iné okolnosti, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s jeho konaním.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažovateľa postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti vychádzal ústavný súd z obsahu ústavnej sťažnosti a jej prílohy, ktorou bolo upovedomenie predsedu okresného súdu zo 4. marca 2026 o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa § 66 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

5. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, pretože v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť. Pri posudzovaní, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

6. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov. Z ústavnej sťažnosti ani z jej prílohy nevyplýva žiadna osobitná okolnosť, na základe ktorej by bolo možné konaniu priznať určitý stupeň skutkovej zložitosti.

7. Pri hodnotení správania sťažovateľa ústavný súd konštatuje, že jeho správanie, resp. jeho procesná aktivita taktiež mali vplyv na aktuálnu dĺžku konania. Vychádzajúc z obsahu upovedomenia predsedu okresného súdu, bola sťažovateľom koncipovaná žaloba nepresná a neurčitá, na účely jej doplnenia musel okresný súd vykonať viacero opakovaných procesných úkonov (informatívny výsluch, výzva na odstránenie väd žaloby). Kvôli nepresnostiam žaloby bolo odročené pojednávanie, ktoré sa malo uskutočniť 20. marca 2025. Na odstránení väd žaloby napokon participovalo Centrum právnej pomoci. Tieto nepresnosti a nevyhnutnosť vykonania potrebných procesných úkonov vo významnej miere predĺžili konanie, ktoré by pravdepodobne bolo už v inej fáze, keby sťažovateľ doručil okresnému súdu žalobu spĺňajúcu všetky zákonom požadované náležitosti, resp. by nepresnosti žaloby v krátkom časovom intervale odstránil.

8. Posledným kritériom, ktoré ústavný súd hodnotil, bol postup okresného súdu. Ústavný súd v danej súvislosti konštantne opakuje, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48

ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

9. Vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti a chronologického prehľadu úkonov v upovedomení predsedu okresného súdu, ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu sa nevyznačuje zbytočnými priet'ahmi takej intenzity, na základe ktorej by v súčasnosti bolo možné konštatovať porušenie označených práv. Okresný súd bol síce v úvodnej fáze konania naozaj nečinný, čo napokon konštatoval aj predseda okresného súdu, avšak od júna 2024 sa priebežne vykonávajú procesné úkony, ktorých obsah bol závislý aj od neurčitosti podanej žaloby. Sťažovateľ bezprostredne pred podaním ústavnej sťažnosti podal sťažnosť predsedovi súdu na priet'ahy, ktorá bola vybavená spomínaným upovedomením zo 4. marca 2026. Jej podanie zjavne splnilo svoj účel, keďže podľa zistení ústavného súdu je na 27. máj 2026 určený termín pojednávania.

10. Aktuálna celková dĺžka konania (3 roky a 11 mesiacov) je síce za hranicou všeobecnej ústavnej akceptovateľnosti (dva až tri roky na jednom stupni súdnej sústavy), avšak individuálnou analýzou jednotlivých kritérií, prihliadajúc aj na krátky časový horizont medzi podaním sťažnosti na priet'ahy a ústavnej sťažnosti, ako aj na fakt, že vo veci je určený termín pojednávania, ústavný súd dospel k záveru, že zbytočné priet'ahy okresného súdu nedosahujú takú intenzitu, na základe ktorej by bolo možné v súčasnosti konštatovať porušenie označených práv zo strany okresného súdu.

11. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

12. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik priet'ahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2026

Libor Duľa
predseda senátu